

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 22. oktober 2013
Sagsnr.: 22564
Dok.nr.: 588539

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 637 (FLF alm. del) stillet den 26. september 2013 efter ønske fra Erling Bonnesen (V)

Spørgsmål nr. 637:

Ministeren bedes redegøre for, om dispensationsordningen bliver administreret for stramt, når det med henvisning til den beskrevne sag ikke har været muligt at få dispensation, jf. artiklerne "Dyrlæge og svineproducent: Gult kortordning straffer nødvendig medicinering" og "Fødevarestyrelsen: Gult kort er en advarsel" fra Effektivt Landbrug den 19. september 2014.

Svar:

Det ligger inden for forliget på veterinærområdet af 2. november 2012, som Venstre er en del af, at Gult kort-ordningen fortsætter, og at der løbende, bl.a. af hensyn til resistensudviklingen, skal fastsættes nye ambitiøse grænseværdier.

De forelagte artikler vedrører en verserende sag, hvor en svineproducent, ifølge det oplyste, har fået et påbud af Fødevarestyrelsen, og efterfølgende har påklaget afgørelsen til Fødevareministeriets Klagecenter, hvor sagen behandles. Jeg ønsker ikke at kommentere på eller at gå ind i en konkret, verserende sag.

Jeg har forelagt Fødevarestyrelsen spørgsmålet om muligheden for dispensation. Fødevarestyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Gult kort-ordningen blev indført i 2010 af den daværende regering for at imødegå en bekymrende stigning i det veterinære forbrug af antibiotika, især til svin.

I henhold til Gult kort-bekendtgørelsen kan Fødevarestyrelsen påbyde besætninger, hvis antibiotikaforbrug overskrider fastsatte grænseværdier, at reducere deres antibiotikaforbrug inden for en periode af ni måneder.

Det er et grundlæggende princip i Fødevarestyrelsens administration af Gult kort-ordningen, at alle besætninger, hvis antibiotikaforbrug overskrider fastsatte grænseværdier, påbydes at reducere deres antibiotikaforbrug, med mindre ganske særlige grunde taler imod dette.

For at sikre en ensartet sagsbehandling af påbudssager, vedrørende overskridelse af grænseværdier for antibiotikaforbrug, har Fødevarestyrelsen udarbejdet en vejledning til veterinærenhedernes administration af ordningen.

Af vejledningen fremgår ovennævnte grundlæggende princip om, at veterinærenhederne ved overskridelse af grænseværdierne for antibiotikaforbrug i en eller flere aldersgrupper som udgangspunkt skal udstede et påbud. Endvidere fremgår det, at den ansvarlige veterinærenhed, alene, såfremt særlige, specifikke forhold dokumenteres, kan fravige dette grundlæggende princip og undlade at udstede et påbud.

De særlige, specifikke forhold, der er nævnt i vejledningen, er:

- Velbeskrevet og veldokumenteret medicinsk sanering med henblik på bekæmpelse af en antibiotikafølsom infektion.
- Situationer, hvor sagens forvaltningsmæssige stilling ikke giver grundlag for at udstede et påbud (fx registreringsfejl eller ejerskifte i den 9-måneders periode, som antibiotikaforbruget er opgjort over).

Kun i situationer, hvor et kortvarigt højt antibiotikaforbrug vurderes at kunne medføre et generelt reduceret antibiotikaforbrug f.eks. ved medicinsk sanering, har det hidtil været accepteret, at antibiotikaforbruget for en kort periode overskred de fastsatte grænseværdier.

Ved en medicinsk sanering forstås en sygdomsbekæmpelse af en specifik sygdom i en besætning – typisk ved brug af store mængder antibiotika i en kort periode. En succesfuld medicinsk sanering resulterer som regel i et efterfølgende betydeligt reduceret forbrug af antibiotika.”

Karen Hækkerup

/Theis Bødker Jensen